06/05/2021

Η πανήγυρη Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης στην Ι. Μονή Γρίβα Γουμένισσας

/ Ιερές Μονές

Την ΛαμπροΤρίτη (4 Μαΐου 2021), όπως την λένε χαρακτηριστικά οι κάτοικοι της Γουμένισσας, έγινε με Αρχιερατική θεία Λειτουργία η πανήγυρη των Αγίων νεοφανών μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης στην ομώνυμη πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Γρίβα Γουμένισσας, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου κ. Δημητρίου. Την Δευτέρα του Πάσχα είχε προηγηθεί ο Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός, χοροστατούντος και πάλι του Σεβασμιωτάτου, ο οποίος έχει αφιερώσει μεγάλο μέρος της συγγραφικής του δραστηριότητας στους νεοφανείς Αγίους, στις θαυματουργικές εμφανίσεις τους, στην εύρεση της σιαγόνας του Αγίου Ραφαήλ. Εξάλλου, και η συγκεκριμένη Μονή χτίστηκε από υπόδειξη του Αγίου Ραφαήλ.

Ιστορικό της Μονής

Από την επίσημη ιστοσελίδα της Μονής: www.moni-agiou-rafail.gr

Η Αδελφότητά, προσηλωμένη στη λατρεία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ευλαβείται τους φίλους του Χριστού μας νεοφανείς Αγίους επί αρκετές δεκαετίες (από το 1975 και εξής), από τότε που γνωρίσαμε τον Γέροντά μας. Κοντά του ζήσαμε πολλαπλές ευεργεσίες των Αγίων μας προς το πρόσωπό του, αλλά και προς την Αδελφότητα. Ακόμη και προς συγγενικά μας πρόσωπα.

Διαπιστώσαμε πόσο ζωντανοί είναι οι τρεις νεοφανείς Μάρτυρες όπως και όλοι οι Άγιοί μας.

«Εκεί που σχηματίζεται σταυρός»
Όταν το 1991 η πρόνοια του Κυρίου μας έφερε στην παραμεθόρια αυτή επαρχία

συνοδεύοντας τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη **Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου** κ. Δημήτριο, αρχίσαμε να αναζητούμε κατάλληλη περιοχή για την ανέγερση Μοναστηριού στο όνομα των Αγίων. Ψάξαμε σε πολλά μέρη και φθάσαμε αρκετές φορές σε συνεννόηση με ιδιοκτήτες. Όμως, την τελευταία στιγμή κάποια δυσκολία ματαίωνε τα συμβόλαια. Όπως για παράδειγμα, στην περίπτωση ενός κτήματος στην περιοχή του χωριού Κάρπη· το παραχωρούσε δωρεάν κάποιος ιδιώτης, και ήταν πολύ σημαντικό κίνητρο για εμάς. Τελικά όμως, απογοητευτήκαμε όταν διαπιστώσαμε ότι βρισκόταν στα όρια πεδίου βολής του στρατού. Αρχίσαμε να παρακαλούμε εκτενέστερα τους Αγίους, με αυτοπαράδοση και πίστη και με την ελπίδα ότι το έλεος του Κυρίου δε θα παρέβλεπε τον ιερό πόθο μας.

Ζητήσαμε από την κυρία Μαρία Τσολάκη να προσευχηθεί και κείνη για αυτόν τον ιερό σκοπό. Ο Κύριος δεν παρέβλεψε τις προσευχές μας. Στις 29.12.1991 η κυρία Μαρία, ευρισκόμενη στην Αθήνα και μη γνωρίζοντας το Πάικο, είδε στον ύπνο της έναν ασκητή με κομποσχοίνι στο χέρι και έναν ξύλινο σταυρό να ανηφορίζει προς ένα βουνό. Της λέει: «Πολύ θα το ήθελα το Μοναστήρι να γίνει εδώ κοντά στη γειτονιά μου». «Ποιος είσαι Γέροντα;». «Ο Μέγας Αντώνιος. Είμαι από μακριά, αλλά το σπιτικό μου βρίσκεται ερειπωμένο στο λόφο πάνω από τη Γουμένισσα». Πράγματι, στην κορυφή του λόφου μεταξύ Γουμένισσας και του χωριού Γρίβα, υπήρχαν τότε σωροί ερειπίων από το εξωκλήσι του αγίου Αντωνίου από την εποχή του εμφυλίου. (Σήμερα είναι κτισμένο πάνω στα θεμέλια του παλαιού ναού χάρη στις προσπάθειες του εφημερίου της Γρίβας π. Ιωάννη Τάγκου και εγκαινιασμένο από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Δημήτριο).

Στις 4.1.1992 είδε πάλι κατ’ όναρ τον άγιο Ραφαήλ να της λέει: «Το κτήμα που θα κτιστεί το Μοναστήρι είναι στο Πάικο, στο σημείο που σχηματίζεται νοητός σταυρός, από τρεις λόφους και την κορυφή του βουνού. Μέσα από το κτήμα θα περνάει και το νερό». Της έδειξε μια άγνωστη τοποθεσία.